

*Revenya trama als diaris
de Barcelona.*

"La ciutat cremada" d'Antoni Ribas és aplaudida a Rotterdam

Al Festival de Cinema de Rotterdam, que s'està celebrant aquests dies s'ha presentat, entre unes 116 pel·lícules "La ciutat cremada" d'Antoni Ribas.

Ahir dimarts dia 15, per primera vegada el públic holandès va prendre contacte amb "la qüestió catalana" a través d'un medi tan directe com és el cinema.

Ja de bon principi va ésser un signe d'expectativa el que la sala fos plena, inclús amb molta gent dreta pels voltants del seients, si es té en compte que al mateix moment es projectaven altres pel·lícules a altres sales del mateix edifici on es celebra el festival.

El públic va seguir la projecció, gràcies als subtítols en holandès, i encara que algunes de les agudeses del diàleg no van quedar tot lo bé que hauriem volgut, els espectadors van comprendre tot el que la pel·lícula representava seguint amb interès tota la projecció.

Al final de la pel·lícula - cosa també única en les sessions d'aquest festival - el públic va aplaudir espontàneament i llargament.

Després els comentaris, les preguntes interessades, el voler "saber més" de lo que la pel·lícula havia posat a l'ordre del dia ...

Tot això es va veure a la roda de premsa que hi va haver després i al col·loqui que l'Antoni Ribas va tenir amb el públic.

S'ha de fer remarcar que tant el diàleg amb els espectadors com amb els periodistes es va fer per part de l'Antoni Ribas parlant en català que era traduït directament a l'holandès. Això li va donar un aire de rapidesa i va fer que els assistents comprenguessin perfectament el que es deia. I que en va dir de coses l'Antoni Ribas ...

Des d'un bon començament, al contestar les preguntes, ell donava les respostes molt concretes i clares posant de relleu el fet català: -"Són un país, tenim una llengua, tenim una cultura, tenim una història, que ens han amagat, que ens han falsejat, que ens han prohibit. Es hora de que amb tots els medis possibles, cadascú segons les seves possibilitats i segons l'ambient en el que es mogui, reconquerim aquesta història, la presentem al públic, ens la torni".

Això va ésser el que va quedar ben clar després de la roda de premsa i del

col.loqui.

Les preguntes s'anaven fent cada cop més concretes a mida que el públic es donava compte i anava "entrant" més endins del fet català.

Preguntes ~~màxim~~ a més a més de : quina es la situació ara, hi ha alguna millora, es prepara alguna altra pel.lícula ...

Un dels periodistes al interessar-se per la pròxima pel.lícula de l'Antoni Ribas i preguntar-li si també seria sobre Catalunya, va rebre com a contestació del director de "la ciutat cremada": "Naturalment, també sobre Catalunya."

Després de la roda de premsa, que es va acabar perquè havien de tancar la sala i no pas perquè les preguntes s'haguessin acabat. Ja hi havia un equip de la televisió de Rotterdam que s'esperava per fer-li una entrevista.

(Cosa també diferent en relació a les altres pel.lícules que es presenten. Lo "normal" es que el director expliqui alguna cosa del film que després es tradueix pel públic).

En aquest cas però va ésser una entrevista en la que si bé es veritat que es va començar parlant de "la ciutat cremada" molt aviat es va tornar a portar la conversació al fet de Catalunya com a país. Ja que l'Antoni Ribas va tenir mol interès en deixar ben clar perquè havia fet el que havia fet. En deixar ben clar el que vol dir la història de Catalunya, un país diferent d'espanya. amb llengua pròpia, cultura pròpia i , sobre tot, amb una història escamotejada fins ara.

En conjunt un èxit a Rotterdam per "la ciutat cremada". Un èxit per l'Antoni Ribas i un èxit molt important per Catalunya.

Roser Miró i Illegutera